

Arne Christiansen: Med en uges mellemrum er hjemmeværnet nu bragt til debat i denne sal. Først var det et kommunistisk forslag, der fik sin fortjente skæbne, da et overvældende flertal fejede det af bordet i sidste uge. I dag følger SF kommunisterne op med henblik på — sådan må jeg i hvert fald læse forslaget og bemærkningerne til det — dels at takkes de ekstreme kræfter på venstre fløj i dansk politik, dels og åbenbart at miskreditere dansk forsvar og dansk forsvarsvilje.

Hensigten synes ganske vist tilsløret af udtalt tvivl om specielt hjemmeværnets effektivitet og betydning. Herom har ministeren allerede udtalt sig, så jeg skal ikke gå nærmere ind i en beskrivelse af dets militære og forsvarsmæssige værdi. Men yderst ejendommeligt synes jeg det bliver, når forslagsstillerne skyder dette brede folkelige værn militaristiske tendenser i skoene. Selv SF må dog være bekendt med den betydelige informationsaktivitet, der finder sted inden for hjemmeværnet, en mødeaktivitet og en mødeform, der ligger fjernt fra det militære og det militaristiske, og som vidner om en åbenhed over for nye tanker, som man godt kunne ønske i andre kredse af befolkningen. Vi møder da også ved disse møder ude omkring SF-talsmænd. Vi møder dem som deltagere i disse diskussioner, så det kan vel ikke være helt fremmed for forslagsstillerne, at noget sådant foregår. Der ligger her en stadig fornyelse af den forsvars- og udenrigspolitiske debat her i landet, og denne mødevirksomhed, denne informationsaktivitet, sikrer også, at hjemmeværnet ikke bliver noget statisk, som det antydes i forslaget og i bemærkningerne til dette. Der ligger i denne del af hjemmeværnets virksomhed, som måske ikke altid kommer ud til den store, brede befolknings kendskab, noget forebyggende, noget, der gør landets forsvarsvilje troværdig.

Man ser også fra SFs side ganske bort fra, at hjemmeværnet i de 21 år; det har bestået, har haft mere end $\frac{1}{4}$ million frivillige i sine rækker og til stadighed ret stabilt har fra 60.000 til 70.000 medlemmer, rekrutteret fra alle aldersgrupper, ikke mindst fra de grupper, der i dag, 25 år efter krigen, ikke har nogen forbindelse med eller personligt kendskab til den modstandsbevægelse, hvori hjemmeværnet har sin rod. De frivillige

kommer fra alle lejre i det demokratiske Danmark, fra arbejdspladserne i by og på land. Tilgangen i disse år sker ikke mindst fra arbejdernes, funktionærernes og de yngre landmænds rækker. Hjemmeværnet er derfor nu som op gennem de 21 år bekræftelsen på og vel den væsentligste garant for forsvarsviljen i befolkningen og for de demokratiske traditioner, som så ofte drages ind i debatten, når forsvaret i almindelighed drøftes.

Dette det mest demokratiske element i dansk forsvar vil SF nu have afskaffet. Hvilke reaktioner, hvilke følelser, fremkalder nu et sådant forslag hos hjemmeværnets medlemmer og hos befolkningen i almindelighed? Ulykkeligt ville det være, om det spredte tvivl og usikkerhed. Det er heldigvis ikke tilfældet, tværtimod. Disse ugers politiske nålestik — for andet tror jeg ikke det kan blive til, når det skal vurderes på lidt afstand — synes at få en virkning, som forslagsstillerne næppe har tilsigtet. Således kunne hjemmeværnsdistrikt Haderslev meddele, at dagen efter, at kommunisterne — eller rettere kommunisten — havde hentet sit tordnende nej i dette ting, lå der 72 optagelsesbegøring på distriktets bord. Det er interessant at se, hvorledes de fordeles sig. Der var 34 pct. ufaglærte arbejdere og 15 pct. faglærte; der var 15 pct. funktionærer, 27 pct. landmænd samt fire selvstændige erhvervsdrivende og fem lærlinge blandt de 72, der søgte optagelse i distrikt Haderslev i sidste uge. Andre distrikter landet over kan melde om lignende reaktioner.

Dette er altså befolkningens svar på forslag som det, der i dag er til behandling her i tinget. Til dette svar skal jeg kun føje, at venstre naturligvis ikke kan medvirke til at gennemføre det.

Bilgrav-Nielsen: Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i nogen egentlig principdebat om forsvaret. Fremsettelsen af det socialdemokratiske forslag her i tinget i går lader formode, at der inden længe vil blive anledning til en sådan debat. Men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger i anledning af det foreliggende forslag.

Som det vil være tingets medlemmer bekendt, har det radikale venstre nogen sinde været af den opfattelse, at forsvaret alene kunne være et tilstrækkeligt bidrag til